

[Aksel Larsen.]

betyde, at en væsentlig Part af Fiskeriet i vore Farvande, ikke mindst i Limfjorden, bliver tabgivende for Fiskerne, og dette kan naturligvis ikke være Meningen. Der var jo ogsaa den Mulighed, at man bibeholdt Paragraffen i dens nuværende Affattelse, men at Ministeren undtog Limfjorden fra det almindelige Forbud. Jeg tror dog, at dette ikke vilde være saa gavnligt som at vælge den første Udvej.

Ministeren har anført, at det er efter Ønske af Fiskernes egne Organisationer, at Lovforslaget har faaet den Udformning, det har. Jeg ved godt, at der er fremsat saadanne Ønsker fra Dansk Fiskeriforening, men det er saa langt fra alle Fiskere, der er enige heri. Min Gruppe har ligesom de andre Grupper modtaget en Henvendelse fra Centralforeningen for Limfjordsfiskere, og jeg vil meget gerne have Lov til at citere den i dens Ordlyd. Den lyder saaledes:

„Ved Foreningens Generalforsamling i Skive den 8. ds., hvor der deltog 21 Foreninger her fra Limfjorden, repræsenterende ca. 1 400 Fiskere, vedtoges det enstemmigt at nedlægge Protest mod Lovforslag Nr. 6“ — det er Lovforslagets Nummer i Landstinget — „§ 2, Stk. 2, der gaar ud paa at forbyde Ilandbringelse af Fangster af Brislinger, der indeholder mere end 50 pCt. Smaasild, idet en saadan Ændring vil medføre, at saa godt som alle Limfjordsfiskere maa indstille Fiskeriet i Tiden fra ca. 1. November, til Foraarsfiskeriet begynder ca. 1. April, da der ikke i dette Tidsrum kan bruges andre Redskaber end Brislingetrawl her i Limfjorden. Ved Fiskeri med Brislingetrawl er Forholdet dette, at saavel Brislinger som Smaasild allerede er døde, før Voddet hives ombord, og i Tilfælde af at Smaasildene ikke maa ilandbringes, risikerer Fiskerne meget let at skulle udsnide hele Fangsten og derved opnaa Tab i Stedet for Fortjeneste.

Saa fremt Ændringen skulde blive vedtaget, vil det betyde en Katastrophe for hele Limfjordens Fiskerbefolkning, idet denne da vil blive ude af Stand til at ernære sig selv, da Fiskeriet den øvrige Del af Aaret ikke giver et saadant Udbytte, at Fiskerne derved kan eksistere.

Vi haaber hermed at have klarlagt hele Sagen, saaledes at man vil kunne indse, at omskrevne Ændring vil være uforvarselig over for Limfjordsfiskerne, der i saa Fald maa søge offentlig Hjælp, hvad der sikkert ikke er Meningen.“

Det forekommer mig, at man ikke kan

undlade at tage Hensyn til denne Henvendelse, og jeg ved, at Limfjordsfiskerne selv er inde paa Tanken om hellere at faa paabudt en vis Masketørrelse for Brislingetrawlen end at faa gennemført Bestemmelsen i Lovforslagets § 2.

Jeg anerkender naturligvis den Indsats, der er gjort af Dansk Biologisk Station, men det er ikke altid, at Biologernes Erfaringer eller maaske rettere Slutninger kan staa Maal med Fiskernes praktiske Kendskab til Tingene. Maa jeg erindre om, at Limfjordsfiskerne i mange Aar forgæves arbejdede for at faa Aaleskovlvod gjort lovligt i Limfjorden. Biologerne modsatte sig dette under Henviisning til, at det totalt vilde ødelægge Bestanden af andre Fisk. Først efter mange Aars Forløb indlod Dansk Biologisk Station sig paa at anstille et praktisk Forsøg med Aaleskovlvod og kom til det for Biologerne overraskende Resultat, at Fangst med Skovlvod simpelt hen var mere skaansom over for den øvrige Fiskebestand end andre Fangstmetoder. Herefter blev Aaleskovlvod tilladt i Limfjorden.

Jeg vil ikke dermed sige, at i alle Tilfælde, hvor der er Strid mellem Biologerne og Fiskerne, har disse Ret og Biologerne Uret, men det lader i hvert Fald til ikke at være klogt paa Forhaand at kaste Vrag paa Fiskernes Erfaringer.

Ganske vist er Lovforslaget endeligt vedtaget i det høje, grundlovsstridige Landsting...

Formanden: Jeg paataaler dette Udtryk.

Aksel Larsen: ... men jeg henstiller alligevel, at vi her i Tinget overvejer, om det ikke er betimeligt og muligt at ændre dets Affattelse.

Hvad Forslag til Lov om Indførsel og Udførsel af Fisk angaar, mener vi, at man naturligvis fortsat maa have Adgang til at gribe regulerende ind paa dette Omraade. Uanset hvorledes Fiskerierhvervets Kaar har været under Krigen — men det er for øvrigt langt fra alle Fiskere, der har haft gyldne Tider —, er Afsætningsvanskelighederne for Tiden meget store; de er ubetinget størst for Indvandsfiskerne, og jeg henstiller alvorligt til den højtærede Minister, at der, naar Loven føres ud i Livet, bliver taget skyldigt Hensyn hertil.

Vi tilslutter os det tredie Lovforslag om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet, men kun ud fra den Betragtning, at Fiskernes Vilkaar i mange Henseender er